

Úrskurðarnefnd fjarskipta- og póstmála
Þórður Bogason hrl.
Lögmenn Höfðabakka
Höfðabakka 9
110 Reykjavík.

Reykjavík 23.11 2016

Alþýðusamband Íslands, kærir hér með ákvörðun Póst- og fjarskiptastofnunar nr. 18/2016 til Úrskurðarnefndar fjarskipta- og póstmála og krefst þess að ákvörðunin verði felld úr gildi og að kröfur sambandsins verði teknar til greina.

Kærandi er notandi fjarskipta- og póstpjónustu í skilningi laga nr. 69/2003. Í 5.mgr. 13.gr. laga nr. 69/2003 er sérstaklega tekið fram að ekki sé heimilt að gera notendum fjarskipta- og póstpjónustu að greiða gjald samkvæmt 5.mgr. 13.gr. og nær það bæði til málskostnaðar og málskotsgjalds. Þrátt fyrir hin skýru lagafyrirmæli segir í hinni kærðu ákvörðun að kæranda kunni að verða gerður málskostnaður vegna kæru og að reiða beri fram 150.000.- kr. málskotsgjald samhliða kæru. Sérstök athygli úrskurðarnefndar er vakin á þessum hluta hinnar kærðu ákvörðunar enda tilgangurinn að því er virðist einungis sá að fæla notendur frá því að kæra ákvarðanir stofnunarinnar sem þeim skv. lögnum er þó heimilt að gera án málskotsgjalds eða málkostnaðaráhættu.

Í hinni kærðu ákvörðun er fallist á það grundvallarsjónarmið kæranda að löglíkur séu fyrir því að einstaklingur teljist til heimilis á skráðu lögheimili. Kröfum kæranda er hins vegar hafnað m.a. með vísan til þess að Íslandspóstur hafi;

„ ... ekkert forræði á þeirri skráningu og/eða nauðsynlegum breytingum á skráningunni, þegar viðkomandi einstaklingur flytur. Skiptir þá engu máli hvort um varanlegan flutning er að ræða eða tímabundinn, eins og oft er í tilviki námsmanna. Skyldan til að tilkynna um aðsetursskipti hvílir þannig yfirleitt á viðkomandi einstaklingi. Jafnframt er það þekkt staðreynd að lögheimilisskráning er ekki endilega besta heimildin um raunverulegan íverustað einstaklinga, sbr. t.d. sá fjöldi póstsendinga sem alls ekki náðist að koma til skila miðað við þær upplýsingar sem liggja fyrir í málinu, alls 3.210 póstsendingar á liðlega 75.000 póstsendingum.“ (Ákvörðun bls. 8-9)

Framangreindar forsendur eiga sér hvorki stoð í lögum eða gögnum málsins og fela í sér innihaldslausar og órökstuddar fullyrðingar. Þegar við móttöku sendinganna ákvað Íslandspóstur að reyna ekki útburð á allt að 3.210 þeirra. Það var gert með vísan til upplýsinga úr sérstökum og lokuðum gagnagrunni sem félagið rekur án heimildar en selur aðgang. Í þann grunn er safnað óstaðfestum upplýsingum um að heimili skráðs viðtakanda sé ekki á skráðu lögheimili hans. Í rökstuðningi með hinni kærðu ákvörðun segir að þessi pósthöfundur sé

rekinn til þess að auka gæði þjónustu Íslandspóstis og tengist þannig beint kjarastarfsemi félagsins. (Ákvörðun bls. 10) Þetta er rangt.

Sendandi póstsendingar á rétt til þess að póstur sé borinn á opinbert og skráð heimili viðtakanda. Hinn almenni borgari á jafnframt rétt til þess að póstur sé borinn á það heimilisfang sem hann sjálfur hefur tilkynnt sem heimili sitt og þar með lögheimili og sem húsráðandi þar á bæ hefur veitt samþykki sitt til við tilkynningu til þar til bærri yfirvalda. Þann rétt á hann, nema og þá því aðeins, að hann sjálfur hafi með sannanlegum hætti sett fram ósk um annað við pósthjónustuaðila.

Vera kann að lögheimili manns sé ekki íverustaður hans um lengri eða skemmri tíma. Orsakir slíks kunna að vera ýmsar. Það getur t.d. átt við námsmenn með óvísan íverustað fjarri heimili, jafnvel heimili á öðrum norðurlöndum án þess að sleppa lögheimilisfesti hér á landi. Ekki hvað síst getur þetta átt við um launafólk, innlent og erlent, sem vegna vinnu sinnar dvelur langdvölum fjarri mannabyggðum eða á hafi úti. Í mörgum slíkum tilvikum er lögheimili aðila þá tímabundið skráð t.d. á heimilisfang atvinnurekanda eða í aðstöðu á hans vegum og þá að lögum ætíð með samþykki hans. Þannig reynt að tryggja að póstsendingar berist viðkomandi.

Tilvera þess pósthafnagrunns sem Íslandspóstur heldur án samþykkis þeirra sem í hann eru skráðir og sem byggir á óstaðfestum upplýsingum sem aflað er af starfsmönnum Íslandspóstis, varð ein og sér til þess ekki var gerð tilraun til þess að koma allt að 3.210 póstsendingum kæranda til skila á óumdeild og óbreytt lögheimili viðtakanda og dró þannig úr gæðum þeirrar þjónustu sem fullt gjald var þó innheimt fyrir.

Að öðru leyti en hér greinir vísast til kærumálgagna.

Virðingarfyllst,
v/ Alþýðusambands Íslands,

Magnús M. Norðdahl hrl.,
Lögfræðingur ASÍ.